

ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ

1/2025 г.

гр.София, 11 май 2026 год.

Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия, в съдебно заседание на 02 април 2026 год. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ:
ТОТКА КАЛЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ:
МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:
ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА
СНЕЖАНКА НИКОЛОВА
МАРИЯ ИВАНОВА
ДИЯНА ЦЕНЕВА
ВЕСКА РАЙЧЕВА
КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА

ЧЛЕНОВЕ:

1. ПЛАМЕН СТОЕВ	10. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА
2. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА	11. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА
3. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА	12. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА
4. МАРИО ПЪРВАНОВ	13. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ
5. ЕМИЛ ТОМОВ	14. ВЕСЕЛКА МАРЕВА
6. АЛБЕНА БОНЕВА	15. БОРИС ИЛИЕВ
7. БОНКА ДЕЧЕВА	16. БОЯН ЦОНЕВ
8. ЖИВА ДЕКОВА	17. БОЯН БАЛЕВСКИ
9. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА	18. ИРИНА ПЕТРОВА

19. МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА
20. РОСИЦА БОЖИЛОВА
21. ДРАГОМИР ДРАГНЕВ
22. ВЛАДИМИР ЙОРДАНОВ
23. КОСТАДИНКА НЕДКОВА
24. ГЕНИКА МИХАЙЛОВА
25. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ
26. ДАНИЕЛА СТОЯНОВА
27. ГЕРГАНА НИКОВА
28. ПЕТЯ ХОРОЗОВА
29. МАЙЯ РУСЕВА
30. АННА БАЕВА
31. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА
32. НИКОЛАЙ МАРКОВ
33. ЕРИК ВАСИЛЕВ
34. ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА
35. ВАНЯ АТАНАСОВА
36. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ
37. РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА
38. ЕМИЛИЯ ДОНКОВА
39. ФИЛИП ВЛАДИМИРОВ
40. ЛЮДМИЛА ЦОЛОВА
41. МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА
42. АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА
43. ВАСИЛ ХРИСТАКИЕВ
44. ГАЛИНА ИВАНОВА
45. ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА
46. АННА НЕНОВА
47. ЗОРНИЦА ХАЙДУКОВА
48. ТАНЯ ОРЕШАРОВА
49. МИЛЕНА ДАСКАЛОВА
50. СОНЯ НАЙДЕНОВА
51. ЗЛАТИНА РУБИЕВА
52. НИКОЛАЙ ИВАНОВ
53. БИСЕРА МАКСИМОВА
54. ХРИПСИМЕ МАГЪРДИЧЯН
55. ЕЛИЗАБЕТ ЛОПЕС ПЕТРОВА
56. МАРИЯ ХРИСТОВА
57. ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА
58. БОРИС ДИМИТРОВ ИЛИЕВ
59. НЕВИН ШАКИРОВА
60. ЯНА ВЪЛДОБРЕВА
61. ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА
62. ИВАНКА АНГЕЛОВА
63. ИВО ДИМИТРОВ
64. ЕЛЕНА АРНАУЧКОВА
65. АТАНАС КЕМАНОВ
66. КРАСИМИР МАШЕВ
67. МАРИЯ БОЙЧЕВА
68. НАТАЛИЯ НЕДЕЛЧЕВА
69. ДИАНА КОЛЕДЖИКОВА
70. РАДОСТ БОШНАКОВА
71. ДОРА МИХАЙЛОВА
72. ТАТЯНА КОСТАДИНОВА
73. ДИЛЯНА ГОСПОДИНОВА
74. МИРОСЛАВА КАЦАРСКА
75. НИКОЛА ЧОМПАЛОВ

при участието на секретаря Красимира Ковачка

постави на разглеждане тълкувателно дело № 1 по описа за 2025 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия

докладвано от съдия КАМЕЛИЯ МАРИНОВА и съдия АННА БАЕВА

Тълкувателното дело е образувано с разпореждане от 27.01.2025 г. на председателя на ВКС по предложение на състави на ВКС по чл. 292 ГПК за приемане на тълкувателно решение, като на проведеното по делото заседание на 27.02.2025 г. ОСГТК прие, че следва да бъде отговорено на въпроса:

„Допустимо ли е третото лице-помагач на страната на ответника да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба?“.

Според едното становище и в двете хипотези на конституиране на трето лице-помагач (встъпване и привличане) целта е да обвърже третото лице-помагач в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла със задължителната сила на мотивите на решението. Третото лице-помагач също има право да инвокира правоизключващото възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от увреденото лице. С навеждане на това възражение от страна на третото лице-помагач същото става част от спора и по него съдът дължи произнасяне в решението. Ако ответникът по иска не е направил в срока по чл. 131 ГПК възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия ищец, но такова е релевирано своевременно от привлеченото от него трето лице-помагач /делинквента/, ответникът има право да се позове на възражението за съпричиняване във въззивната жалба, като изложи доводи във връзка с правилността на първоинстанционното решение в тази част, и въззивният съд дължи произнасяне по него.

Според другото становище е налице стълкновение, породено от правното положение на третото лице - помагач с правата съгласно чл. 221 ГПК и принципа, изведен от изричната разпоредба на чл. 133 във връзка с чл. 131, ал. 2, т. 5 ГПК. Уредбата по чл. 216, ал. 2 ГПК относно кръга действия, ползващи страна, която не ги е извършила, касае единствено необходимите другари и е различно по обем от съдържащото се в чл. 221 ГПК процесуално разрешение спрямо третото лице. Подпомагащата страна е участник в процеса от момента на нейното конституиране, в резултат на което ще настъпи обвързване на третото лице с мотивите на решението в отношенията му със страната, която го е привлякла. Поради това законът дава право на привлеченото трето лице да извършва всички процесуални действия в защита на страната, на която помага, с изключение на действията, представляващи разпореждане с предмета на спора, към което изключение при действащата уредба на чл. 133 във връзка с чл. 131, ал. 2, т. 5 ГПК следва да се прибавят и действия, представляващи предявяване на преклудирани за ответника възражения. На подпомагаща ответника страна не може да се даде възможност да заяви възражение, щом за самия ответник не съществува възможност да въведе възражението в отношенията си с ищцовата страна. Обратното разрешение би довело до една неравнопоставена привилегия за този ответник, посредством подпомагане в процеса от трето лице за него да се преодолеят стриктно разписани правни последици, свързани с бездействието му, а подобен резултат ще е в разрез с целта на института по чл. 218 и сл. ГПК. Причината законът да допусне участие на трето лице като помагач на една от страните не е нуждата от подпомагане на нейната защита. В тази връзка и ако подпомагащата страна се окаже обвързана с мотивите по осъдително за ответната страна решение по иск, който е бил погасен по давност, по-широко тълкуване следва да намерят и изключенията по чл. 223, ал. 2 ГПК, ограничавачи възможността на третото лице помагач да оспорва

установеното в обвързващите го мотиви по решение, при постановяването на което е участвал.

Общото събрание на Гражданската колегия и Търговската колегия на Върховния касационен съд на Република България приема следното:

За да се отговори на поставения въпрос, следва да се изясни правната същност на процесуалната преклузия по чл. 133 във връзка с чл. 131, ал. 2, т. 5 ГПК и на процесуалната фигура „трето лице-помагач“.

С процесуалните норми се урежда балансираното проявление на основните начала в гражданския процес (чл. 5 – чл. 13 ГПК).

Преклузията по чл. 133 ГПК е свързана с принципа по чл. 13 ГПК за решаване на правния спор в разумен срок. В мотивите към т. 4 на Тълкувателно решение № 1 от 9.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г., ОСГТК на ВКС е разяснено, че „с изтичането на срока за отговор се преклудира възможността ответникът да противопоставя възражения, основани на съществуващи и известни нему към този момент факти. По силата на концентрационното начало в процеса, страната не може да поправи пред въззивната инстанция пропуските, които поради собствената си небрежност е допуснала в първоинстанционното производство. Да се допусне противното, би означавало да се обезсмисли заложената в процесуалния закон идея за дисциплиниране и ускоряване на исковото производство чрез концентриране в началната фаза на процеса на действията по определяне на исканията и възраженията на страните и по установяване на релевантните за спора факти“.

Преклузията по чл. 133 ГПК има превантивна роля върху процесуалната дисциплина на страната и е стимул за добросъвестно и своевременно упражняване на процесуалните ѝ права. Позитивният ефект на тази превенция е функционално свързан със санкционния ефект. Погасяването на определени процесуални права при пропускане на предоставения от закона срок за тяхното упражняване е санкция само спрямо страната, която е субект на виновното бездействие, т. е. санкция само за лично процесуално поведение.

Фигурата „трето лице-помагач“ е уредена в нормите на чл. 218 – чл. 223 ГПК по начин, аналогичен с уредбата по ГПК от 1952 г. (отм.), която обаче не е съдържала процесуална преклузия, сравнима с тази по чл. 133 от действащия ГПК. Третото лице-помагач има качеството на допълнителна страна, която участва в делото наред главната страна, на която помага, поради наличие на интерес от постановяване на благоприятно за нея решение. С конституирането му не се променя предметът на делото, такъв, какъвто е определен от главните страни във висящия между тях процес, макар третото лице да участва по делото в защита на свой интерес, за да осуети възникването на правен спор с главната подпомагана в процеса страна по правоотношение с нея, независимо от спорното. Затова нормата на чл. 221 ГПК предвижда, че третото лице може да извършва всички процесуални

действия, с изключение на действията, представляващи разпореждане с предмета на спора (разпоредителни действия с процесуалното право на иск или водещи до промяна в предмета на делото), дори и те да са в противоречие с тези на подпомаганата страна.

Следователно макар и допълнителна страна, третото лице-помагач притежава собствени процесуални права и задължения, които упражнява самостоятелно.

Принципите на гражданския процес по чл. 9 и чл. 10 ГПК изискват на всяка страна в процеса да се осигури равна възможност да упражнява процесуалните си права и да има възможност да установява фактите, които са от значение за решаване на делото. Реципрочно на тях е задължението на съда по чл. 7, ал. 1, изр. второ ГПК да съдейства на страните за изясняване на делото от фактическа и правна страна, като същевременно съобразно принципа по чл. 13 ГПК следва да се осигури решаване на делото в разумен срок. В мотивите към Тълкувателно решение № 4 от 23.11.2022 г. по т. д. № 4/2021 г., ОСГТК на ВКС приема, че „Принципът на равнопоставеност изисква всяка от страните да разполага с равни права, за да защити в процеса материалните си права съобразно процесуалната роля, която заема. Съдът следва да им осигури равна възможност, за да упражнят предоставените им права, както и да прилага закона еднакво спрямо всички“

Правните последици от участието на трето лице-помагач са уредени в чл. 223 ГПК (идентичен с чл. 179 ГПК-отм.). Третото лице е обвързано от силата на пресъдено нещо в отношенията с насрещната главна страна и от установеното в мотивите към решението в отношенията с подпомаганата страна. При последващ процес с подпомаганата страна изводите за факти и преюдициални отношения, съдържащи се в обвързващите съгласно чл. 223, ал. 2, изр. първо ГПК мотиви, могат да бъдат оспорвани само на основанията по чл. 223, ал. 2, изр. второ ГПК, ако в предходния процес подпомаганата страна умишлено или поради груба небрежност е пропуснала да предяви неизвестни за третото лице обстоятелства и доказателства.

Следователно процесуалният закон предполага, че привлечено при условията на чл. 219 ГПК трето лице, което участва в чужд процес с вече определен предмет, има осигурена съобразно принципите на чл. 9 и чл. 10 ГПК възможност да упражни собствените си процесуални права, включително и да предяви възражения, основани на известни му обстоятелства, настъпили в миналото и породили правни последици по спорното материално правоотношение и упражняването на които не зависи от личната воля на подпомаганата страна, дори тези възражения да не са били предявени от подпомаганата страна, за когото е настъпила преклузията по чл. 133 ГПК. Настъпилата за ответника преклузия е санкция за неговото процесуално поведение спрямо насрещната страна по спора. Тя не може да бъде противопоставена на привлеченото от ответника при условията на чл. 219 ГПК трето лице, което към момента на настъпването ѝ

не е било страна в процеса, доколкото това означава на насрещната страна да се признае правото делото да бъде разгледано и решено при непълнота на фактическия и доказателствен материал, гарантиращо ѝ възможност за постановяване на изгодно и благоприятно за тази насрещна страна съдебно решение. Подобно тълкуване е несъвместимо с принципите на гражданския процес по чл. 7 до чл. 10 ГПК.

Балансът с принципа по чл. 13 ГПК е постигнат със срока по чл. 219, ал. 1 ГПК, в който може да се иска привлечането и който е в съответствие с концентрационното начало и с преклузивните срокове за попълване на делото с факти и доказателствени средства. По отношение срока по чл. 175, ал. 1 ГПК-отм., идентичен със срока по чл. 219, ал. 1 ГПК в мотивите към т. 9 на Тълкувателно решение № 1 от 4.01.2001 г. по т. д. № 1/2000 г., ОСГК на ВКС изрично е прието, че срокът е преклузивен и гарантира правата на третото лице, като му се дава възможност за участие по делото от неговото начало, за да не бъде обвързано от мотивите на решението, без да е било в състояние да въздейства върху изхода на делото.

Съчетаното приложение на основните начала по чл. 7, чл. 8, чл. 9, чл. 10 и чл. 13 ГПК налага съдът да даде възможност на привлеченото трето лице-помагач да се запознае с предмета на делото и да заяви своето становище и доказателствени искания. Този срок не може да бъде по-кратък от срока, който процесуалният закон предоставя на ответника, тъй като това би нарушило принципа на равенство на страните, нито по-дълъг, тъй като това влиза в противоречие с принципа за решаване на делото в разумен срок. Затова конституираното на основание чл. 219 ГПК трето лице може да заяви преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба в едномесечен срок при общия исков процес, съответно в двуседмичен срок в производството по търговски спорове от връчване на препис от определението за конституирането му и от исковата молба, след което съдът пристъпва към изготвяне на доклад и разглеждане на делото в открито съдебно заседание.

Исключение от посоченото тълкуване е участието на привлечено трето лице-помагач при условията на чл. 226, ал. 2 ГПК. Това изключение е обусловено от обвързаността му със силата на пресъдено нещо на постановеното решение, независимо дали е участвало като допълнителна страна в процеса или не е участвало (чл. 226, ал. 3 ГПК). Затова то се явява в идентично процесуално положение със страната, която е прехвърлила спорното право и го е привлякла във висящия процес, включително и от настъпила преклузия по чл. 133 ГПК.

Различно е тълкуването, когато третото лице встъпва в чуждия процес, за да подпомага ответника при условията на чл. 218 ГПК, аналогични на уредените в чл. 174 ГПК-отм. Разликата между действащата и отменената процесуална уредба е единствено в срока, в който може да се изрази воля за встъпване, като чл. 218 ГПК урежда тази възможност до приключване на

съдебното дирене в първата инстанция. Разграничението между правното положение на третото лице, конституирано по искане на главна страна по делото и встъпило по делото като помагач по своя воля, е направено в Тълкувателно решение № 1 от 4.01.2001 г. по т. д. № 1/2000 г., ОСГК на ВКС.

Процесуалният закон определя по-дълъг срок за встъпване на третото лице, тъй като (за разлика от привличането по чл. 219 ГПК) то по своя воля става допълнителна страна в процеса, за да подпомага една от главните страни. Ако не встъпи във висящото производство, то няма да бъде обвързано от правните последици на съдебното решение, постановено в образуваното между ищеца и ответника производство. Изразявайки воля за встъпване, третото лице се съгласява да бъде обвързано от извършените до момента на встъпването му процесуални действия и те са му противопоставими. Затова при встъпване по чл. 218 ГПК правото на третото лице да извършва всички процесуални действия е ограничено до допустимите за подпомаганата страна с оглед стадия, в който се намира първоинстанционното производство. Встъпилото при условията на чл. 218 ГПК трето лице не може да прави възражения, които към момента на встъпването са преклудирани за главната страна на основание чл. 133 ГПК.

По изложените съображения Общото събрание на Гражданската колегия и Търговската колегия на Върховния касационен съд на Република България

РЕШИ:

Допустимо е трето лице-помагач, конституирано на основание чл. 219 ГПК на страната на ответника, да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба, освен ако привличането е при условията на чл. 226, ал. 2 ГПК.

Недопустимо е трето лице-помагач, конституирано на основание чл. 218 ГПК на страната на ответника, да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ:
ТОТКА КАЛЧЕВА.....

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОСГТК,
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ:
МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:

ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА.....
 СНЕЖАНКА НИКОЛОВА.....
 МАРИЯ ИВАНОВА.....
 ДИЯНА ЦЕНЕВА.....
 ВЕСКА РАЙЧЕВА.....о.м.
 КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА.....

ЧЛЕНОВЕ:

1. ПЛАМЕН СТОЕВ.....	22. ВЛАДИМИР ЙОРДАНОВ.....
2. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА.....	23. КОСТАДИНКА НЕДКОВА.....
3. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА.....	24. ГЕНИКА МИХАЙЛОВА.....
4. МАРИО ПЪРВАНОВ.....	25. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ.....
5. ЕМИЛ ТОМОВ.....	26. ДАНИЕЛА СТОЯНОВА.....
6. АЛБЕНА БОНЕВА.....	27. ГЕРГАНА НИКОВА.....
7. БОНКА ДЕЧЕВА.....	28. ПЕТЯ ХОРОЗОВА.....
8. ЖИВА ДЕКОВА.....	29. МАЙЯ РУСЕВА.....
9. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА.....	30. АННА БАЕВА.....
10. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА.....	31. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА.....
11. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА.....	32. НИКОЛАЙ МАРКОВ.....
12. ИЛИЯНА ПАПАЗОВА.....	33. ЕРИК ВАСИЛЕВ.....
13. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ.....	34. ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА.....
14. ВЕСЕЛКА МАРЕВА.....	35. ВАНЯ АТАНАСОВА.....
15. БОРИС ИЛИЕВ.....	36. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ.....
16. БОЯН ЦОНЕВ.....	37. РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА.....
17. БОЯН БАЛЕВСКИ.....	38. ЕМИЛИЯ ДОНКОВА.....
18. ИРИНА ПЕТРОВА.....	39. ФИЛИП ВЛАДИМИРОВ.....
19. МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА.....	40. ЛЮДМИЛА ЦОЛОВА.....
20. РОСИЦА БОЖИЛОВА.....	41. МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА.....
21. ДРАГОМИР ДРАГНЕВ.....	42. АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА.....

43. ВАСИЛ ХРИСТАКИЕВ.....	60. ЯНА ВЪЛДОБРЕВА.....
44. ГАЛИНА ИВАНОВА.....	61. ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА.....
45. ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА.....	62. ИВАНКА АНГЕЛОВА.....
46. АННА НЕНОВА.....	63. ИВО ДИМИТРОВ.....
47. ЗОРНИЦА ХАЙДУКОВА.....	64. ЕЛЕНА АРНАУЧКОВА
48. ТАНЯ ОРЕШАРОВА.....	65. АТАНАС КЕМАНОВ.....
49. МИЛЕНА ДАСКАЛОВА.....	66. КРАСИМИР МАШЕВ.....
50. СОНЯ НАЙДЕНОВА.....	67. МАРИЯ БОЙЧЕВА
51. ЗЛАТИНА РУБИЕВА.....	68. НАТАЛИЯ НЕДЕЛЧЕВА.....
52. НИКОЛАЙ ИВАНОВ.....	69. ДИАНА КОЛЕДЖИКОВА.....
53. БИСЕРА МАКСИМОВА.....	70. РАДОСТ БОШНАКОВА.....
54. ХРИПСИМЕ МАГЪРДИЧЯН.....	71. ДОРА МИХАЙЛОВА.....
55. ЕЛИЗАБЕТ ЛОПЕС ПЕТРОВА.....	72. ТАТЯНА КОСТАДИНОВА.....
56. МАРИЯ ХРИСТОВА.....	73. ДИЛЯНА ГОСПОДИНОВА.....
57. ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА.....	74. МИРОСЛАВА КАЦАРСКА.....
58. БОРИС ДИМИТРОВ ИЛИЕВ.....	75. НИКОЛА ЧОМПАЛОВ.....
59. НЕВИН ШАКИРОВА.....	

Особено мнение на съдия В.Райчева към ТД 1/2025г. ОСГТК на ВКС

Намирам че отговорът на поставения за разглеждане въпрос в т.д.№1/2025г. ОСГТК на ВКС

„Допустимо ли е третото лице-помагач на страната на ответника да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба?“

следва да бъде :

„Допустимо е трето лице-помагач, конституирано на основание **чл.218** и **чл. 219** ГПК на страната на ответника, да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън

срока за отговор на исковата молба, освен ако привличането е при условията на чл. 226, ал. 2 ГПК“.

Съображенията ми за това са следните:

Помагачът участва в чуждия процес в защита на свой собствен интерес, поради което съгласно чл. 221, ал. 1 ГПК може да извършва всички процесуални действия, с изключение на действията, представляващи разпореждане с предмета на спора. След конституирането си в делото третото лице става допълнителна страна, която притежава собствени самостоятелно упражнявани процесуални права и задължения, и процесуалният му статус не може да зависи от процесуалното поведение на подпомаганата страна, още по-малко то може да търпи негативи при упражняване на собствените си процесуални възможности, причинени от виновното поведение на подпомаганата страна. Като помагач на една от главните страни третото лице, заедно с подпомаганата страна, се намира в идентично положение спрямо насрещната страна относно предмета на делото.

Третото лице-помагач не е процесуален правоприемник на подпомаганата страна и включването му в процеса има за цел да упражни в пълнота предоставените му от законодателя процесуални права, да му се позволи пълноценно да реализира своята защита при режима на действие на концентрационното начало, с оглед регламентираното в закона право делото да бъде разгледано и решено при пълнота на фактическия или доказателствения материал.

Процесуалните действия на подпомагащата страна следва да отговарят и на всички останали изисквания за допустимост, като се отчита предметът на тези възражения и по-конкретно дали с тях се предявяват факти или насрещни права на ответника.

Законът не посочва разлика в качеството на третото лице, което встъпва по своя воля, за да помага на ответника и привлеченото по волята на ответника трето лице - помагач. Встъпването на подпомагаща страна е средство за защита на правата на третото лице срещу неблагоприятните последици, които биха могли да настъпят спрямо него вследствие на неправилно решение по висящия спор, поради което то има право да участва в образуваното преди това исково производство. Привличането на трето лице-помагач в процеса е средство за защита и право на привличащата страна, чрез което тя цели да улесни защитата си срещу противната страна с помощта на привлеченото лице, като при неблагоприятен за нея изход на делото да подчини привлеченото лице на задължителната сила на мотивите. И в двете хипотези конституирането на трето лице – помагач има за цел да обвърже третото лице-помагач в

отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла със задължителната сила на мотивите на решението.

Предпоставките за встъпване на трето лице по чл. 218 ГПК и за привличане по чл. 219 ГПК са идентични, като разликата е единствено в преклузивния срок, в който може да стане встъпването и привличането, синхронизиран със сроковете за попълване на делото с факти и доказателства. При уреждане правата на третото лице по чл. 221 ГПК законът не прави разлика дали същото е конституирано в чуждия процес при условията на чл. 218 ГПК (по негова воля) или при условията по чл.219 ГПК (по волята на ответника). И встъпилото при условията на чл.218 ГПК трето лице може да упражни собствените си гарантирани от процесуалния закон права.

Предложеното различно разрешение в тълкувателното решение по отношение на третите лица не следва и от разпоредбата на чл.223 ГПК, уреждаща действието на решението по отношения на тях. Третото лице, независимо дали е встъпило в процеса или е привлечено, е обвързано от резултата по делото като самостоятелен субект на правото на защита и поради това пропускът му да реализира определено процесуално действие във висящ процес преклудира възможността им да правят възражение за лошо воден процес - чл.223, ал.2 ГПК .

ПОДПИС:

В.Райчева